

De rij zag er zo aantrekkelijk uit, vol prachtige mensen, dat ik besloot er even in te gaan staan

Babs Gons
10 SEPTEMBER 2022

Toen ik onlangs met een vol hoofd een bewogen debat in Paradiso verliet, stuitte ik op een lange rij, die van de zijkant van het gebouw richting Leidseplein kronkelde. De rij leek te knipogen in de late middagzon, zo aantrekkelijk zag ze eruit, vol prachtige mensen, dat ik besloot er gewoon even in te gaan staan. Even de lucht en de tijd delen met deze vrolijk stilstaande stoet.

De langste rij die ik ooit zag was in Havana. Ik was net aangekomen op het vliegveld en bevond me in een bus richting het centrum van de stad toen we minutenlang langs een rij reden die tot in de oneindigheid leek te duren. Een Cubaanse medepassagier wist me te vertellen dat er zojuist een ijssalon was geopend. Het was de

eerste rij van vele die ik op die reis zou zien. Rijen waarvan ik vaak geen idee had waar ze naartoe leidden.

Hier kennen we ze natuurlijk ook al lang, de rijen voor die begeerde sneakers, de nieuwste gadgets of om een versgebakken zuurdesembrood te bemachtigen, maar de laatste jaren lijkt de rij hier ook meer en meer onderdeel van het straatbeeld te worden. Natuurlijk ontstaan door de regelgeving rondom de pandemie, maar zelfs nu blijf ik ze zien in de stad.

Dacht ik altijd dat in de rij staan straf was, in toenemende mate begin ik een rij als iets aanlokkelijks te beschouwen. Het schijnt dat in Tokyo Disneyland altijd een lange rij te vinden is voor de verkoop van goedkope, leren, gegraveerde naamarmbandjes. Het park kan makkelijk op meerdere plekken de armbandjes aanbieden maar de mensen willen juist in de rij staan, vaak urenlang, vooral samen met hun geliefden. De lange rij is een blijk van liefde voor elkaar en de armbandjes worden almaar populairder.

Er is iets psychologisch zeer aantrekkelijk aan een rij, je ziet haar en denkt, er is vast iets heel erg de moeite waard om voor in te gaan staan. De rij als een soort regenboog die wel uitkeert, aan het einde staat je een beloning te wachten.

Maar zoals zo vaak in het leven, gaat het niet om de bestemming maar om de reis, en nog vaker om het gezelschap. Pas als je bij thuiskomst de doos met die felbegeerde gypies opent, of na een dag constant in de file te hebben gestaan in een amusementspark, besef je dat het de rij zelf was, die je mee naar huis had willen nemen. Die verantwoordelijk is voor de bijzondere ervaring. De magie van het gezamenlijk de tijd zien verstrijken, de gedeelde opwindning, de lucht zwanger van zoete anticipatie, kortom, de rijlust.